No veure

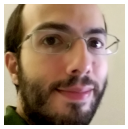

Per JoanM el ds., 06/06/2020 - 21:00

Els mitjans de comunicació decideixen una bona part de què veiem i què no veiem del món. Per això, si a algú poderós li interessa que les injustícies que tolera o provoca no siguin el centre d'atenció, només li cal invertir diners en mitjans de comunicació perquè mostrin quelcom diferent, o bé crear altres centres d'atenció. Més enllà d'ells, sempre ens podem espavilar a buscar fonts d'informació alternatives, complementàries, però seran minoritàries i requeriran esforç. Si no veiem, no ens indignem, i per tant acceptarem dòcilment tot allò que ens proposin. Hi ha qui decideix no veure, per poder viure millor. No veure el racisme, no veure el maltracte, no veure la desigualtat, no conèixer històries dels qui viuen allà... Es tracta de mirar cap a una altra banda, rebutjar comprendre la realitat, més rostres de la Veritat, optant per evitar angoixes i malestar propi d'un contrast entre el meu benestar i el sofriment de les persones que veig. L'anestèsia.

Jesús, el teu pas pel planeta fou diferent. Escoltaves, observaves, t'indignaves, et tensava per dins veure tant de sofriment... Però sumares, consolares, unires, vas promoure la dignitat de l'ésser humà amb la defensa de l'adúltera, amb la denúncia de robatori als creients en el Temple, amb l'entrenament d'una resposta des de l'autenticitat, no pas amagant el cap sota l'ala. I amb tot això demanaves a Déu la benedicció de la multiplicació: que milions de companys i companyes reproduïssin aquesta forma buidada d'existir, plena de Déu, tirita del món. Contemplant-te, m'adono d'un detall essencial: tu proposes pensar en totes i tots, com si els veiessis, decidir segons el bé comú. No només pel meu benestar, pel meu grup, pels catalans, o pels de la meva religió catòlica, no només pels qui jo conec o he vist, per la meva família, pels meus amics... Jesús ressuscitat, ens esperones a que el nostre criteri de decisions incorpori el *veure tothom*: sigui el bé comú (justícia social), la casa comuna (ecologia mundial), la cosa comuna (compartir). Sense mirar qui, sols perquè és persona humana, germana. Sols perquè és criatura del Criador.

Et demanem avui aquest regal d'anar canviant el nostre temps, les nostres activitats, actituds, maneres de reaccionar... segons aquest veure tothom, segons aquest bé comú en el qual Déu batega.